

Кролик та його халепи

КУПИТИ

Друга книга серії «Історії порятунку».

В однокласниці Амелії та Сема зникає кроленя. Сліди втікача приводять до «будинку з привидами», де мешкає не надто привітна пані, яка, схоже, не дуже любить тварин. Єдиний спосіб врятувати вухастика - подолати свій страх і вирушити на пошуки! До того ж дітям треба з'ясувати, чому пухнаста Тюльпанночка втекла з подвір'я і знайти її, поки вона не потрапила в справжню халепу.

Чому варто читати:

Добрі та захоплюючі історії з серії «Історії порятунку» навчають дітей ставитися до тварин зі співчуттям, повагою та любов'ю. В Великобританії в цій серії видано вже понад 2 мільйони примірників книг.

Люсі Деніелс

ІСТОРІЇ ПОРЯТУНКУ

Кролик та його халепи

Люсі Деніелс

ІСТОРІЇ ПОРЯТУНКУ

Кролик
та його халепи

 АССА
ВИДАВНИЦТВО
2 0 1 9

Published by arrangement with
The Van Lear Agency LLC

Люсі Деніелс
Кролик та його халепи
Серія «Історії порятунку»

Перевод з англ. *Олександри Куцан*

© Working Partners Ltd, текст, 2019

© Working Partners Ltd, ілюстрації, 2019

© ПП «АССА», 2019

© Панченко О. І., художнє оформлення, 2019

© mrgaser, e-pub, 2020

ISBN 978-617-7661-76-3

Аннотація

В однокласниці Амелії та Сема зникає кроленя. Сліди втікача приводять до «будинку з привидами», де мешкає не надто привітна пані, яка, схоже, не дуже любить тварин. Єдиний спосіб врятувати вухастика — подолати свій страх і вирушити на пошуки! До того ж дітям треба з'ясувати, чому пухнаста Тюльпаночка втекла з подвір'я і як цьому запобігти, поки вона не потрапила в справжню халепу.

Ця книга належить **Видавництво «АССА», м. Харків.**

Амелія Гейвуд нахилилася до вікна автівки, щоб обійняти татка.

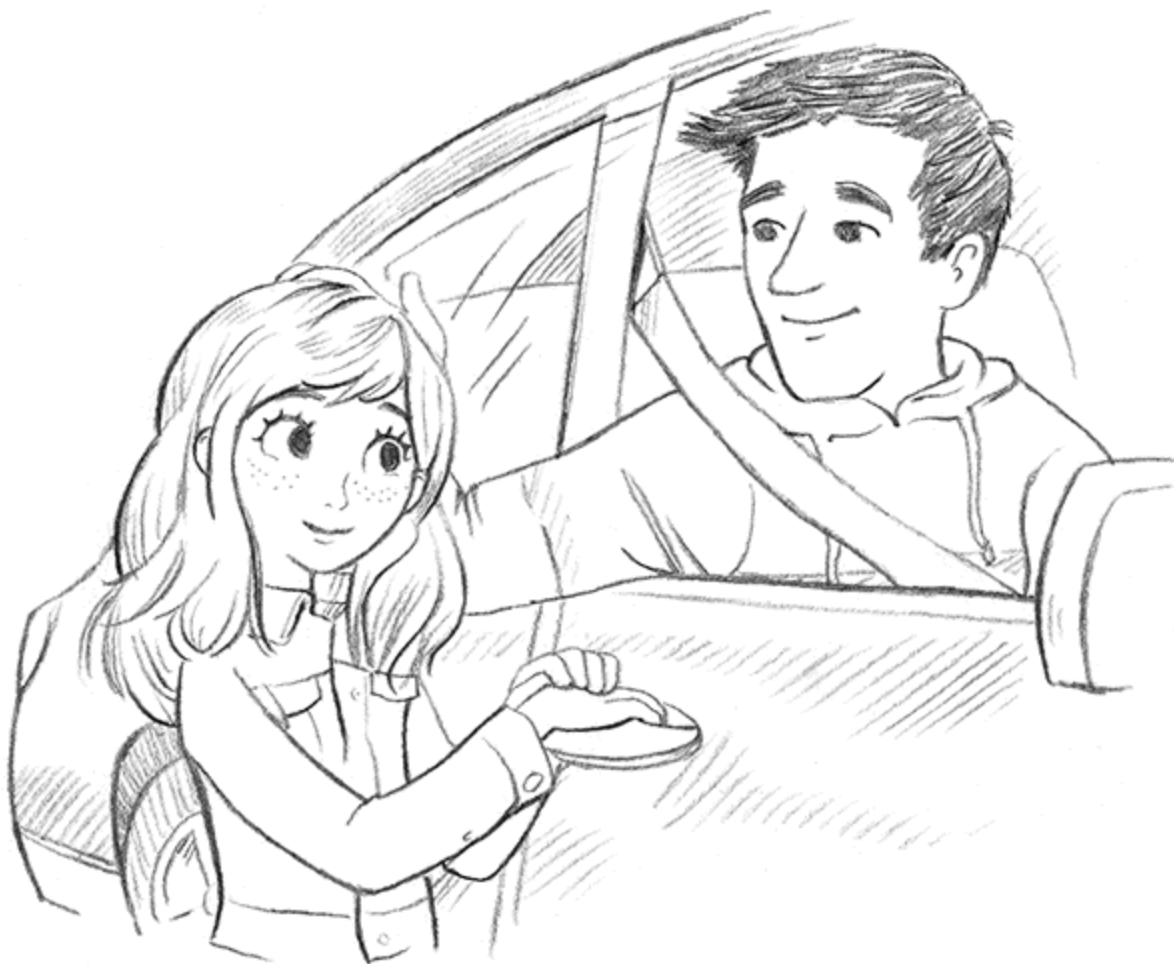
— Слухайся маму й бабусю, — мовив він. — І пам’ятай: якщо не можеш бути досконалою...

— ...будь обережною! — доказала Амелія, і вони засміялися — прощаючись із донькою, тато завжди це повторював.

Дівчинка досі не звикла, що тепер вони живуть окремо. Після розлучення тато залишився в їхньому старому помешканні в Йорку, а Амелія з мамою переїхали до маленького містечка, де жила бабуса.

Батько погладив донечку по довгому світлому волоссю.

— Побачимося наступної суботи, — пообіцяв він. — Щастя тобі! А в школі все буде гаразд.

Від думки, що завтра перший навчальний день у новій школі, в Амелії аж у животі замлоїло.

Тато поїхав, а дівчинка пішла до червоних дверей її нової домівки. Біля ганку росло деревце глоду. У годівничці, причепленій до гілки, порпався дрізд. Навколо клумби з лавандою жадібно гули бджоли. Після вихідних, проведених у гамірному Йорку, повному залюднених вуличок і крамниць, життя на природі здавалося дивним. Амелія обережно прослизнула крізь вхідні двері, аби не налякати птаха, й попрямувала до кухні.

Там бабуся прибирала чайний посуд, а мама сиділа за столом і нарізала овочі. Дівчинку зустріли посмішками, й Амелія теж усміхнулась у відповідь. Мама й бабуся зовні дуже схожі, тільки бабусине волосся коротке й охайно підстрижене, а мамине — довге, як у донечки. Проте в обох блакитні очі так само сяють жартівливим

теплом. «У мене теж очі блакитні, — подумала дівчинка. — І тато завжди каже, що я дуже схожа на матусю».

— Як минули вихідні? — запитала мама. — Здається, ви з татом чудово провели час.

— Було справді класно, — відповіла Амелія. — Ми таке кіно подивилися! Проте я сумувала за Велфордом і думала про кошенят.

Вони з Семом у його гаражі знайшли новонароджених кошенятосиріток. Невдовзі пощастило відшукати їхню маму-кицьку і возз'єднати маленьку родину. Котячу сім'ю залишили в «Ковчегу» під наглядом ветеринарів, доки малята не зміцніють.

— Можна я піду їх провідати? — запитала дівчинка. — А дорогою завітаю до Сема — раптом він теж захоче піти.

— Тобі не треба заходити до нього, — зауважила бабуся, глянувши у вікно. — Твій друг уже тут!

Амелія всміхнулася і теж крізь вікно побачила, як Сем і його маленький тер'єрчик Мак заходять на подвір'я. Дівчинка поквапилася відчинити їм двері. Песик радісно підскочив до неї, щасливо дзявкаючи і махаючи хвостиком.

— Привіт, Семе! Привіт, Маку! — вигукнула вона й нахилилася почухати песика за вушками.

— Гей, Амеліє! — темні очі хлопчика захоплено сяяли. — Мак, мабуть, сумував за тобою. Хочеш сходити з нами до кошенят?

— Авжеж! — засміялась у відповідь дівчинка. — Вже не можу дочекатись, аби знову навідатися до «Ковчега»!

Ця книга належить **Видавництво «АССА», м. Харків.**

Люсі Деніелс

ІСТОРІЇ
ПОРЯТУНКУ

Лисеня у небезпеці

— Нам г-г-гукати на допомогу? — перелякано пробурмотів крізь зуби Сем.

— Якщо ми будемо репетувати, то розлякаємо тварин. — Амелія намагалася вгамувати шалене калатання серця й заспокоїтися. — Тоді нашим пошукам кінець.

Хлопчик зітхнув:

— Якби ж тут був Мак...

«Так... Точно ж!»

— Семе, — зойкнула дівчинка, — ти пам'ятаєш, як Мак знайшов купку лисячих какуль?

— Та-а-ак?..

— Це було на стежинці. Мабуть, ми зійшли з неї, коли побігли до лісу, — Амелія подивилася під ноги. — Ходімо пошукаймо, де є притоптана трава.

Намагаючись роздивитися свої сліди в променях місячного світла, друзі заходились обшукувати всю галявину. Амелія дуже старанно шукала стежину і невдовзі підійшла до величезного дерева. У нього були лапаті гілки, схожі на пальці, що жадібно тягнулися до дівчинки...

— Сюди! — радісно вигукнула Амелія. — Я пам'ятаю це дерево!

Ламаючи гілля під ногами, дівчинка рушила вперед, продираючись крізь хащі. Аж раптом помітила на землі щось блискуче. Узявши знахідку до рук, Амелія відчистила її від бруду.

— Це ж мій кашкет! — Дівчинка відчула полегшення. — Ми на правильному шляху.

— Поглянь отуди! — раптом закричав Сем.

На верхівках дерев мерехтіло світло ліхтарика. Амелія ледь стрималась, аби не кинутися на нього — вона ще ніколи так не раділа променю ліхтаря. Пліч-о-пліч вони з Семом побігли вперед.

— Слава Богу! — мовила мама Джоша. — Я вже хотіла вас гукати. Ми злякалися, що ви загубились.

— Так і було, — відповіла дівчинка, відсапуючись. — А ви знайшли нору?

— Ще ні, — Джош налаштовував камеру. — Шукаймо далі.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

Ця книга належить **Видавництво «АССА»**, м. Харків.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ